

Bài Học 1

*29 Tháng 12 – 4 Tháng 1

Đức Chúa Giê-su, Đấng Dựng Nền Trời Và Đất

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: Sáng thế Ký 1:1; Hê-bơ-rơ 11:3; Thi thiên 19:1-3; Giăng 1:1-3, 14; Cô-lô-se 1:15, 16; Giăng 2:7-11.

Câu Gốc: “Ban đầu Đức Chúa Trời dựng nên trời và đất” (Sáng thế Ký 1:1).

Chỉ có một đấng vĩ đại hơn vũ trụ mới có thể tạo dựng nên vũ trụ. Và Đấng ấy là Đức Chúa Trời mà Kinh Thánh đã nói đến. Ngài là Đức Chúa Trời mà chúng ta thờ lạy và phụng sự, bởi vì Ngài là Đấng Tạo Hóa đã dựng nên chúng ta.

Chúng ta cũng học biết rằng Đức Chúa Trời này đã tạo dựng nên toàn vũ trụ. Ngài đã dựng nên hàng hà tít tít các dãy ngân hà khắp vũ trụ. Và Ngài cũng là Đấng đã đến thế gian đang sống giữa vòng chúng ta như con người. Và còn diệu kỳ hơn cả, chính Ngài cũng là đấng nhận chịu sự trừng phạt vì tội lỗi thay thế cho chúng ta.

Người Mỹ thường hay nói câu, “quá diệu kỳ để có thể là sự thật.” Nghĩa là một điều gì đó quá hay, quá tốt thì chắc chỉ là có trong ảo tưởng hoang đường mà thôi. Nhưng còn điều gì có thể diệu kỳ hơn về sự thật của tình yêu của Đấng Tạo Hóa của chúng ta? Đó là tình yêu vĩ đại đến độ Ngài phải cam tâm giáng thế trong hình hài con người của Đấng Cứu Thế (là Christ) đang Ngài có thể nối hiệp cùng mỗi người trong chúng ta bằng một mối dây bền chặt không gãy đứt.

Ban Đầu

Có rất nhiều lẽ thật sâu xa trong câu Kinh Thánh này. Một trong những chân lý ấy là vũ trụ có một nguyên thủy. Đối với chúng ta ngày nay, điều ấy không có gì là kỳ quặc cả. Nhưng nhiều người tin rằng sự tạo thế xảy ra qua một thời gian rất là dài. Vào đầu thế kỷ 20, cái tư tưởng về “Cái Nổ Lớn” (hay lý thuyết Big Bang) được giới thiệu đến. Đó là lúc người ta bắt đầu tin rằng vũ trụ có một khởi điểm. Bởi vì trước đó người ta cho rằng vũ trụ đã hiện diện từ lúc vô cùng. Nhiều người không muốn tin rằng vũ trụ có một khởi điểm, vì như vậy là chấp nhận rằng vũ trụ đã được dựng nên và phải có một Đấng Tạo Hóa (hay Đức Chúa Trời). Bởi thế tư tưởng “Cái Nổ Lớn” cho rằng vũ trụ không được tạo dựng bởi Đức Chúa Trời. Nhưng có những bằng chứng cho thấy rằng vũ trụ có một lúc ban đầu và các khoa học gia hiện thời đồng ý với điều ấy (cho đến lúc nào đó họ lại đổi ý).

Hê-bơ-rơ 11:3 cho chúng ta biết gì về Đức Chúa Trời và sự tạo dựng của vũ trụ?

Giống như Sáng thế Ký 1:1, Hê-bơ-rơ 11:3 cũng đầy bí ẩn. Có những điều chúng ta không thể giải thích được bằng sự hiểu biết chúng ta có ngày nay. Nhưng câu này dường như cho ta thấy rằng vũ trụ đã không được dựng nên từ những vật chất hiện hữu. Vũ trụ đã được dựng nên bằng quyền năng của lời của Đức Chúa Trời. Cả vật chất và năng lực đã được dựng nên bởi quyền năng của Đức Chúa Trời.

Sự tạo dựng xảy ra từ các vật liệu không có (không hiện hữu) được gọi là “*ex nihilo*.” Loài người có thể tạo dựng nên được nhiều thứ. Nhưng loài người không thể tạo dựng một vật gì từ những gì không hề hiện hữu. Nói cách khác chúng ta có thể cấu tạo nhưng chúng ta không cấu tạo bằng những điều *ex nihilo*. Đó là sự khác biệt giữa loài người và Đức Chúa Trời. Điều này nhắc cho chúng ta biết chúng ta lệ thuộc nơi Đức Chúa Trời.

Mà thật vậy, động từ “dựng nên” trong Sáng thế Ký 1:1 đến từ một chữ gốc trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là chỉ có Đức Chúa Trời tạo dựng chúng ta. Chỉ có Chúa, không phải người, mới có thể làm được điều tạo dựng ấy (xin cũng đọc Rô-ma 4:17).

Hãy suy gẫm và mang câu trả lời của bạn đến lớp: Tại sao chỉ có Đức Chúa Trời Tạo Hóa mới là tác động duy nhất để sự Tạo Thế thành hình?

Các Tầng Trời Tuyên Bố (Rao Truyền)

Không phải bất cứ một vũ trụ nào cũng có thể có sự sống. Đúng ra, vũ trụ đã phải được phác họa cách nào để sự sống có thể hiện hữu. Thứ nhất từng viên gạch căn bản tạo dựng nên mỗi vật chất gọi là nguyên tử (*atom*). Các nguyên tử này phải rất mạnh để mọi vật được tạo dựng đến từ chúng. Nhưng cách nguyên tử mạnh hay yếu ấy là do nơi lực níu kéo chúng lại với nhau. Các nguyên tử có những chất bụi trong chúng để chúng có thể kéo vào nhau hoặc đẩy nhau ra. Lực kéo và đẩy trong mỗi nguyên tử phải quân bình với nhau. Nếu lực kéo quá mạnh thì kết quả là chúng thu nạp lại thành các nguyên tử quá khổ. Khi các nguyên tử quá khổ thì sẽ không có khinh khí (*hydrogen*). Không có khinh khí, thì sẽ không có nước, không có nước thì sẽ không có sự sống. Nếu lực đẩy quá mạnh, thì chỉ có những nguyên tử nhỏ bé lỏng lẻo được tạo ra và quá dư thừa khinh khí. Quá nhiều khinh khí sẽ gây ra thiếu chất *carbon* và *oxygen*. Thiếu *oxygen*, thì cũng không có nước và sự sống.

Như vậy các nguyên tử phải cho mạnh. Nhưng chúng phải làm việc với nhau để tạo ra đủ mọi chất hóa học. Phải có sự quân bình giữa cái lực làm dính chặt các nguyên tử thể với nhau và lực để nới lỏng chúng ra hầu mọi hóa chất được hiện hữu quân bình đặn mang sự sống.

Tóm lại, thế gian phải được phác họa một cách cân đối và diệu kỳ đặn mang lại sự sống luôn luôn.

Nguyên tử chỉ là một trong nhiều thí dụ cho chúng ta thấy cách Đức Chúa Trời đã sắp đặt vũ trụ thật nhiệm mầu. Đây là lý do mà rất nhiều khoa học gia phải công nhận rằng vũ trụ đã được phác họa bởi một Đức Chúa Trời khôn ngoan vô lường.

Thí dụ, nhiệt độ nóng lạnh của địa cầu cũng phải thích hợp cho sự sống. Khoảng cách giữa địa cầu với mặt trời, tốc độ quay vòng của riêng địa cầu và chung quanh mặt trời của nó cũng phải vừa đủ thế nào đặn sự sống được bảo tồn. Tất cả mỗi chi tiết ấy cho chúng ta thấy địa cầu đã được phác họa và tạo dựng một cách tinh vi và diệu kỳ chứ không là ngẫu nhiên mà thành. Sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời thể hiện qua tác phẩm của Ngài.

Quyền Năng Của Lời Ngài Phán

Đọc Giê-rê-mi 51:15, 16 và Thi thiên 33:6, 9. Chúng ta biết sự khôn ngoan vô lường của Đức Chúa Trời. Nhưng hành động vĩ đại nào Đức Chúa Trời đã làm trong sự Tạo Thế? Hành động này đã được thực hiện như thế nào trong sự Tạo Thế? Quan trọng hơn nữa, chân lý này có nghĩa gì đối với chúng ta?

Chúng ta không thể nào biết được Đức Chúa Trời đã dựng nên mọi sự như cách nào. Nhưng chúng ta biết Kinh Thánh nói rằng Ngài đã làm những điều này bằng tiếng phán quyền năng của Ngài. Tất cả mọi năng lực mọi vật chất mọi phần của vũ trụ đã được thực hiện bởi Lời của Ngài. Tất cả mọi năng lực mà chúng ta tìm thấy nơi các loại hơi, dầu, khoáng chất đến từ quyền năng của Đức Chúa Trời. Tất cả các lực kéo, lực hút, các ngôi sao, các tinh cầu, các dãy ngân hà đều đã được tạo dựng bởi quyền năng của Đức Chúa Trời. Quyền năng vô song của Đức Chúa Trời đã mang lại sự sống cho vũ trụ.

Nhiều nhà bác học tin rằng Đức Chúa Trời có thể tạo dựng bất cứ điều gì miễn là chúng đều đã được sáng tạo trong vòng giới hạn của “luật thiên nhiên.” Nhưng Kinh Thánh nói tư tưởng này là không đúng. Quyền năng của Đức Chúa Trời không đi theo những gì chúng ta gọi là “luật thiên nhiên.” Bởi vì quyền năng của Ngài không thể nào bị giới hạn bởi luật thiên nhiên. Nhưng chính Ngài đã quyết định bao nhiêu luật thiên nhiên thì cần thiết.

Lời phán trong sự sáng tạo của Đức Chúa Trời không bị giới hạn bởi các luật mà khoa học tìm thấy. Đức Chúa Trời là Đấng quản trị trên mọi sự tạo tạo của Ngài và Ngài không bị kềm chế hay giới hạn bởi các luật ấy.

Hãy cố gắng tưởng tượng tầm vóc của vũ trụ và quyền năng vĩ đại cần có để tạo dựng nó. Và rồi nghĩ đến Đức Chúa Trời là Đấng có quyền năng vô song ấy lại có thể thương yêu chúng ta, đến nỗi chết cho chúng ta. Bạn tìm được niềm an bình nào cho tâm hồn mình qua chân lý diệu kỳ này?

Đức Chúa Giê-su, Đấng Đã Dựng Nền Trời Và Đất

Đọc Giăng 1:1-3, 14; Cô-lô-se 1:15, 16; và Hê-bơ-rơ 1:1, 2. Các tác giả Tân Ước ý thức Đấng Tạo Hóa là ai? Câu trả lời cho chúng ta biết gì?

Giăng khi viết về Đức Chúa Giê-su đã gọi Ngài là Ngôi Lời (hay có bản dịch gọi là Thiên Ngôn từ chữ *Logos* viết hoa). Giăng đặt Ngài ngang hàng với Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-su là Đấng đã dựng nên muôn vật. Trong thời Giăng, chữ *logos* thường được dùng để nói lên hành động tạo dựng một điều gì. Những độc giả cùng thời với Giăng hiểu được chữ này được dùng để nói đến một nhà sáng tạo. Giăng dùng tư tưởng quen thuộc này để chỉ về Đức Chúa Giê-su. Ông chỉ rằng Ngài là Đấng Sáng Tạo thật. Đức Chúa Giê-su là Ngôi Lời, đã trở thành Đức Chúa Trời, Người ở giữa chúng ta. Ngài là Đấng hiện hữu từ buổi đầu tiên để tạo thế.

Những lời của Phao-lô nói trong Cô-lô-se 1 cũng đồng ý với những lời Giăng viết về Đức Chúa Giê-su là Đấng Tạo Hóa. Nghĩa là bởi Ngài mà mọi sự đã được dựng nên. Nhưng Phao-lô còn thêm hai điều nữa. Thứ nhất, Ngài là ảnh tượng của Đức Chúa Trời mà chúng ta không nhìn thấy được. Trong tình trạng bất toàn, chúng ta không thể nào thấy được Đức Chúa Cha. Nhưng chúng ta có thể nhìn thấy Đức Chúa Giê-su. Chúng ta có thể học đời sống Ngài mà hiểu được Đức Chúa Trời như thế nào (Giăng 14:9). Thứ hai, Phao-lô gọi Đức Chúa Giê-su là “đấng sanh ra đầu hết thảy mọi vật được dựng nên” hay là “con đầu lòng của mọi loài thọ tạo” (Cô-lô-se 1:15). “Con đầu lòng” ở đây nói về địa vị hay vai trò, không nói về sự ra đời. Như vậy Ngài là Đấng chủ của gia đình loài người.

Sách Hê-bơ-rơ 1:1, 2 cũng mang lên cùng quan điểm như trong sách Cô-lô-se. Thêm vào đó, Đức Chúa Giê-su là hình ảnh hoàn toàn của cá tính của Đức Chúa Cha.

Nếu có người hỏi, “Đức Chúa Trời của bạn giống ai?” thì bạn trả lời thế nào? Bằng chứng nào bạn có để trả lời câu hỏi của họ?

Đấng Tạo Hóa Ở Giữa Vòng Chúng Ta

Các câu Giảng 2:7-11; Giảng 6:8-13; Giảng 9:1-34 cho thấy quyền năng sáng tạo của Đức Chúa Trời như thế nào?

Mỗi một phép lạ cho chúng ta thấy quyền năng của Đức Chúa Trời trên mọi vật thực thể mà chính Ngài đã tạo dựng.

Thứ nhất, phương cách nào Ngài đã dùng để làm nước trở nên rượu? Phương pháp Ngài dùng chúng ta chưa từng thấy bao giờ. Điều này cho chúng ta thấy hành động của Ngài ở ngoài vòng kềm tỏa của luật vật lý thiên nhiên.

Trong phép lạ hai con cá và năm ổ bánh, Ngài đã nuôi đủ trên năm ngàn người ăn và còn dư lại cả 12 giỏ. Thức ăn đều là những nguyên tử và phân tử. Làm thế nào từ một số nhỏ nguyên tử và phân tử lại trở nên một số thật lớn nguyên tử và phân tử. Như vậy những phân tử thặng dư đến từ đâu, nếu chúng đã không được tạo dựng bởi phép lạ của Đức Chúa Trời?

Và câu chuyện của người bị mù. Hiện tượng vật lý nào đã xảy đến với một người mù từ thuở sinh ra. Tức là một người mà trí óc của anh ta chưa hề biết “nhìn” là gì và không có sự nhận thức giữa điều mình “thấy” với một hình ảnh nào cả. Óc anh ta chưa hề được dạy hay biết hình ảnh và sự giải thích mỗi hình thể mình thấy là gì cả. Chỉ có phép lạ của Chúa mới làm cho mắt anh không những thấy mà óc còn nhận thức được điều mình thấy là gì.

Phép lạ thật diệu kỳ khi chúng xảy ra. Tuy nhiên nếu đức tin của bạn chỉ trông cậy và tùy thuộc vào phép lạ không thôi thì đó là một điều nguy hiểm. Đức tin của bạn phải tùy thuộc vào đâu?

Thứ Sáu

*4 Tháng 1

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Thuyết cho rằng Đức Chúa Trời tạo dựng các vật thể khi Ngài tạo dựng địa cầu là không đúng. Khi Đức Chúa Trời tạo thế, Ngài không tùy thuộc vào các vật liệu hiện hữu nào cả. Mọi sự đều được dựng nên bởi lời của Đức Chúa Giê-hô-va. Và chúng đã được tạo nên theo ý Ngài. Các tầng trời, địa cầu và mọi vật đều đã được dựng nên bởi tay Ngài, và chúng trở thành vật sống bởi hơi thở của miệng Ngài” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies (Special Messages) for the Church*, bộ 8, trang 258, 259.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Cả lớp hãy bàn thảo câu trả lời cuối cùng của mỗi người trong bài học ngày Chủ Nhật.
- 2 Khoa học giải thích sự quân bình của các chất liệu cần thiết để mang lại sự sống cho chúng ta, như chúng ta cần lượng *oxygen* vừa đủ, hay lượng khinh khí cần thiết. Nếu các lượng này không đúng quân bình, chúng ta sẽ chết. Và khoa học gọi sự quân bình này là hậu quả của “sự may mắn không định trước.” Lời giải thích như vậy có phải là lời nhục mạ đối với quyền sáng tạo của Đức Chúa Trời không?
- 3 Bạn nghĩ gì về thuyết lý “Cái Nổ Lớn” khi so sánh với sự Tạo Thế ghi lại trong Kinh Thánh, Sáng thế Ký 1:1? Có thể nào “Cái Nổ Lớn” là một cách để giải thích sự hình thành của vũ trụ qua Lời Phán của Đức Chúa Trời không? Bạn thấy có vấn đề gì với lối suy nghĩ và giải thích này? Chúng ta có nên kết hợp niềm tin tôn giáo với thuyết lý của khoa học? (Nhất là khi khoa học mỗi ngày mỗi thay đổi theo một giả thuyết mới?)